

вже стали випускниками програми, серед них й громадські активісти ГО «Молодіжна Ініціатива Реформ» м. Павлоград - Греченков Олександр та Безверха Інна, а також голова правління ГО «Два береги» м. Дніпро - Кобзева Ірина. Завдяки участі у базовому та спеціалізованих тренінгах «Критичне мислення. Медіаграмотність», «Права людини та механізми їх захисту» молодіжні працівники мали змогу підвищити свою кваліфікацію як молодіжні лідери в умовах децентралізації. Адже молодіжні працівники слугують для підвищення ефективності реалізації молодіжної політики на локальному рівні.

Здобуті знання громадські активісти застосовують у своїй роботі з молоддю, яка дає позитивні результати. Прикладами такої роботи є проекти ГО «Молодіжна Ініціатива Реформ»: «Твій вибір», «З Днем народження, рідне місто!», «Форум студентської молоді», впроваджені, а також проекти ГО «Два береги»: акція «Молодь Дніпра за мирне життя», «16 днів проти насильства» та інші.

Таким чином, завдяки подібним програмам забезпечується підготовка кадрів, які працюють з молоддю та реалізують молодіжну політику в регіонах України, відбувається системний підхід до реалізації молодіжної політики в Україні, імплементація кращих світових практик та налагодження ефективного діалогу між держструктурами та інститутами громадського суспільства.

Література

1. Кобзев В. Е. Місце громадських організацій у розвитку громадянської активності студентської молоді / В. Е. Кобзев, Т. О. Руденко, І. М. Кобзева // Тези доповідей II міжрегіональної наук.-практ. конф., 14 грудня 2017 р. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. – С. 60 – 63.

2. Кобзева І. М. Громадські організації в системі професійної підготовки студентів / І. М. Кобзева, В. Е. Кобзев // Тези доповідей Всеукраїнської конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Наука та освіта в умовах трансформації суспільства», 21 вересня 2017 р. – К. : КНУТД, 2017. – С. 18 – 19.

3. Кобзева І. М. Роль громадських організацій у навчанні та вихованні молоді / І. М. Кобзева, І. В. Безверха // Тези доповідей IX-й міжнародної конференції «Молоді вчені 2018 – від теорії до практики», 16 лютого 2018 р. – Дніпро : Національна металургійна академія України, 2018.

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ПОСИЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Коваленко О. В., аспірантка кафедри філософії;
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна

У ситуації наростаючої соціальної транзитивності в сучасному цивілізаційному просторі відбувається зростання обсягів трудової міграції та зміна її якісних характеристик. Якщо у минулому столітті трудова міграція була пов'язана з економічною відсталістю, бідністю населення деяких регіонів планети та з наслідками світових військових конфліктів, то на початку XXI ст. зростання

трудової міграції співвідноситься також і з переселенням у розвинуті країни світу науковців, представників сфери IT-індустрії, менеджерів високого класу та ін. Ці тенденції, з одного боку, мають об'єктивний характер, оскільки пов'язані з процесом якісного перерозподілу трудових ресурсів. Однак, з другого боку, вони засвідчують подальшу деградацію економічно відсталих регіонів світу і ще більше зростання нерівномірності у розвитку різних регіонів планети.

На сучасному етапі активізація трудової міграції з України пов'язана як з внутрішніми, так і з зовнішньополітичними чинниками. Україна має й специфічні причини трудової міграції, пов'язані з низькою заробітною платою та високим рівнем безробіття, анексією Криму та російською агресією на Сході України. Поряд з системним наростанням несприятливих внутрішніх умов, що «виштовхують» мобільних економічно активних громадян за кордон Угода про асоціацію з ЄС (2014) відкрила якісно нові можливості для відпливу працівників з держави. Основними країнами призначення трудових мігрантів з України стали Польща, Російська Федерація, Чеська Республіка та Італія. Саме на них припадає близько 80 % загальних потоків українських трудових мігрантів. Якісно новим чинником активізації трудової міграції з України є вплив на українську економіку суперечливих результатів Industry 4.0. і як наслідок загострення проблеми перерозподілу матеріальних багатств між бідними і багатими громадянами однієї країни та між економічно відсталими і розвинутими державами і регіонами світ-системи.

Масова трудова міграція має неоднозначні і переважно негативні наслідки для України. До негативних наслідків масової трудової міграції з України слід віднести втрату найбільш мобільної молодшої частини населення, окреме проживання членів родини та руйнацію сімейних зв'язків, нелегальну або напівлегальну зайнятість українських трудових мігрантів, роботу у важких, часто шкідливих умовах праці, низьку заробітну плату та малокваліфіковану роботу, незворотні втрати держави внаслідок нерентабельності капіталовкладень у сферу освіти через міграцію працівників в інші країни, пришвидшення процесу старіння нації та наростання дисбалансу на внутрішньому ринку праці, зростання цін на товари і послуги за умови низької купівельної спроможності основної маси населення, недоступність для мігрантів кваліфікованої медичної допомоги у країні прибуття, втрату національної ідентичності мігрантів-українців і загрозу їх асиміляції та ін. До умовно позитивних наслідків масової трудової міграції з України належить зниження тиску на ринок праці та зменшення соціальної напруги в українському суспільстві, зменшення навантаження на сферу соціальної допомоги, можливість підвищення добробуту окремих категорій працівників, здобуття ними нового професійного досвіду, отримання нової мовної практики, набуття досвіду життя в демократичному правовому суспільстві та ін.

Нівеляція негативних наслідків масової трудової міграції є нагальним завданням для українського уряду. Незважаючи на деякі кроки, зроблені українським урядом у 2017 р., підвищення мінімальної заробітної плати до 3200

грн., в Україні досі відсутня системна міграційна політика. Вона має виходити з ідеї, що нівеляція міграційних втрат можлива через комплексне реформування і лібералізацію ведення бізнесу, формування позитивного інвестиційного клімату, створення нових робочих місць з належною оплатою праці, розв'язання житлової проблеми та ін. Водночас міграційна політика має захистити державу від напливу нелегальної міграції з третіх країн та гарантувати легальним українським мігрантам інтеграцію у розвинуті суспільства на правовій основі або сприяти їх поверненню до України. У ситуації наростаючої соціальної транзитивності саме держава й наддержавні інституції мають взяти на себе регламентацію умов в'їзду і перебування іммігрантів на своїй території на підставі національних інтересів і завдань транснаціональної безпеки.

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОПОЗИЦІЙ ТУРИСТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОГО АНАЛІЗУ

Коробейникова Я.С.
Івано-Франківський національний технічний університет
нафти і газу, Івано-Франківськ, Україна

Успішний розвиток перших об'єднаних територіальних громад в Україні має стати переконливим аргументом на користь підтримки реформи. Вважається, що перспективним інструментом розвитку економіки об'єднаних громад є локальні кластери, особливо аграрні та туристичні. Вони успішно реалізовані в ЄС, США, Японії, Сінгапурі та інших країнах. Є успішні приклади функціонування кластерів і в Україні. До туристичних кластерів відносяться групи підприємств, сконцентрованих географічно в межах регіону, які спільно використовують туристичні ресурси, спеціалізовану туристичну інфраструктуру, локальні ринки праці, здійснюють спільну маркетингову та рекламно-інформаційну діяльність. Тому питання процесу формування туристичного кластеру для підвищення конкурентоспроможності територіальних громад є актуальною науково-практичною проблемою сучасного їх розвитку.

Станом на 2017 рік створено уже 366 об'єднаних територіальних громад в Україні, в Івано-Франківській області сформовано 23 ОТГ. Загалом, практично всі територіальні громади в Карпатському регіоні мають умови для розвитку туризму в їх межах. Найбільш оптимально туристична галузь розвивається там, де сформовані туристичні кластери. На даний момент з 23 об'єднаних територіальних громад тільки 3 з них має План соціально-економічного розвитку: Космацька ОТГ, Нижньовербізька ОТГ та Печеніжинська ОТГ. Ці громади у своїх стратегіях розвитку проголошують туризм, як пріоритетну галузь. Мінрегіон розробив типову структуру плану соціально-економічного розвитку пріоритетних дій об'єднаної територіальної громади, необхідного для отримання громадами державної субвенції на формування інфраструктури. План соціально-економічного розвитку розробляється на середньостроковий період (на 3-5 років).